

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 114

гр. Варна , 22.04.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 36 СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и втори април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Теодора Шишкова

като разглежда докладваното от Теодора Шишкова Частно наказателно дело № 20213110201179 по описа за 2021 година

Производство по делото е по реда на чл. 432 ал.1 от НПК и е образувано по предложение на ВРП за настаняване за принудително лечение по реда на чл.89 б. „А” НК на лицето Г. А. Г..

В съдебно заседание се явява прокурор от ВРП, който поддържа направеното предложение, като изразява становище, че с оглед данните за състоянието и поведението на лицето, чието принудително лечение се иска, следва да се приложи именно разпоредбата на чл. 89 б. „а” НК.

Процесуалният представител на лицето, чието предаване за лечение се иска адв. Д. посочва, че предложението е основателно и моли за неговото уважаване.

Лицето, чието принудително лечение се иска Г. в съдебно заседание е контактен, ориентиран и изразява желание да се лекува у дома.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото, установи следното:

ДП №1822/2020г. описа на 01 РУП при ОД на МВР-Варна е било водено за престъпление по чл. 194, ал.1 НК.

В хода на досъдебното производство се установило, че Г. е автор на инкриминираното деяние, както и че по време на извършването му лицето е било в състояние на „органично разстройство на личността в степен

отслабване на мозъчните функции вследствие на паркинсонова болест“, поради което е бил в състояние на „продължително разстройство на съзнанието“ и не е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

На 23.11.2020г. св. И. бил на работа като охрана и видеонаблюдение в „СОТ 64“ ЕООД- Варна във Фестивален и конгресен център – Варна.

На билетната каса имало поставена кутия за дарения с поставени лепенки на Комплекс за социални услуги за деца и младежи към Община Варна. В кутия имало събрани дарения на стойност от около 45 лева.

Около 18.30 часа св. И. възприел на камерите за видеонаблюдение непознато лице, установено по-късно като Г.Г. и започнал да го наблюдава, тъй като поведението му се сторило съмнително.

В хода на наблюдението забелязал Г. да застава с лице към кутията с дарения, да се пресяга и да я взема. После се обърнал назад и върнал кутията на мястото ѝ, след което се огледал отново взел кутията, подпрял я на десния си хълбок и побягнал към главния вход.

Св. И. незабавно станал от мястото си и пресрещнал Г. малко преди входа, извикал му да остави кутията и да легне на земята, като пристигнали служители от касата на които св. И. казал да се обадят в полицията, като след пристигането на полицейски екип същият задържал Г..

По ДП била назначена комплекса съдебно-психиатрична и психологична експертиза, която дала заключение, че към датата на извършеното Г.Г. е изпаднал в състояние на органично разстройство на личността в степен отслабване на мозъчните функции вследствие на паркинсонова болест – продължително разстройство на съзнанието и не е можел да разбира свойството и значението на извършеното.

Поради това и на основание чл. 243, ал.1, вр. чл. 24, ал.1, т.5 НПК прокурор от ВРП прекратил образуваното по чл. 194, ал.1 НК досъдебно производство с постановление и внесъл предложението, предмет на разглеждане в настоящото производство.

На Г. била назначена от прокурор при ВРП съдебно психиатрична експертиза, която установила, че състоянието му изисква лечение.

Вещото лице е посочило, че Г. от години страда от Паркинсонова болест като от няколко години забравял ангажименти и местонахождение на вещи, не бил в съзнание да се концентрира и да се ориентира в обстановката, както и да запаметява текуща информация. Ставал раздразнителен и извършвал противоправни действия, като действията му не били съзнателни и били изцяло болестно повлияни.

Поради това вещото лице е приело, че в този смисъл били налице медицинските основания за провеждане на принудително лечение по чл.89 буква „А“ от НК.

В съдебно заседание, съдът изслуша заключението по назначената съдебно-психиатрична експертиза, като вещото лице беше категорично, че в случая се касае за лице страдащо от заболяване, което налага предприемане на мерки за лечението му по смисъла на чл. 89, б. „а“ НК.

Съдът, като съобрази и непосредствените си впечатления от поведението на Г.Г., изразеното от него критично отношение към заболяването му, фактът, че същият е извършил общественоопасно деяние в състояние на невменяемост, както и обстоятелството, че близките му и в частност баща му са в състояние да повлияят на поведението му в положителен аспект – в посока на провеждане на необходимото лечение и като взе предвид диагнозата на освидетелствания, намери, че предложението на ВРП той да бъде поверен на близките си за осъществяване на лечение, е основателно и като такова следва да се уважи.

Така мотивиран и на осн. чл. 433 ал.1 НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДАВА, на основание чл.89, б. „а“ НК Г. А. Г. , с ЕГН: *****,
с адрес в гр. Варна, ул. „Георги Раковски“ № 23, ет.2, ап. 6 на близките му – баща му А.Г. Д., с ЕГН: 3707101020, който поема задължение за лечението му под наблюдение на психо-неврологически диспандсер

Определението подлежи на обжалване или протест в 7 - дневен срок от днес пред ВОС.

Съдия при Районен съд – Варна: _____